

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący)

SSN Teresa Flemming-Kulesza (sprawozdawca)

SSN Józef Iwulski

w sprawie ze skargi Komitetu Wyborczego Wyborców R. D.
na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 24 sierpnia 2011 r., nr [...] w
sprawie odmowy przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu Komitetu Wyborczego
Wyborców R. D.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 31 sierpnia 2011 r.,

oddala skargę.

Uzasadnienie

Państwowa Komisja Wyborcza uchwałą z dnia 24 sierpnia 2011 r. postanowiła odmówić przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu Komitetu Wyborczego Wyborców R. D. w celu zgłaszania kandydatów na posłów i kandydatów na posłów i kandydatów na senatorów w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 9 października 2011 r. z powodu dokonania zawiadomienia po upływie terminu ustawowego. W uzasadnieniu postanowienia Państwowa Komisja Wyborcza podała, że zawiadomienie o utworzeniu Komitetu Wyborczego Wyborców R. D. wpłynęło 24 sierpnia 2011 r. Nadeszło przesyłką pocztową nadaną 23 sierpnia 2011 r. Termin na dokonanie zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego wyborców upłynął

22 sierpnia 2011 r. (co wynika z art. 204 § 6 Kodeksu wyborczego). Do zgłoszenia dołączone było potwierdzenie przybycia przedstawiciela Komitetu Wyborczego do siedziby Państwowej Komisji Wyborczej 22 sierpnia 2011 r. tj. przed upływem terminu na złożenie zawiadomienia, jednakże zawiadomienie nie zostało wówczas złożone.

W skardze na to postanowienie R. D. działający jako pełnomocnik Komitetu Wyborczego Wyborców R. D. zarzucił, że uchwała Państwowej Komisji Wyborczej została wydana „z rażącym naruszeniem prawa”. Podniósł, że 22 sierpnia 2011 r. o godzinie 15.25 osobiście przedłożył urzędnikowi Państwowej Komisji Wyborczej „oryginał zawiadomienia Komitetu Wyborczego Wyborców R. D. wraz z oświadczeniem”. Urzędnik „zajmował się komputerem a powinien przyjąć zawiadomienie wraz z oświadczeniem, sporządzić protokół przyjęcia i ewentualnie wezwać na piśmie do uzupełnienia braków”.

W odpowiedzi na skargę Państwowa Komisja Wyborcza wniosła o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Skarga nie jest zasadna.

Skarżący nie podejmuje polemiki z tezą postanowienia Państwowej Komisji Wyborczej o uchybieniu terminowi na zawiadomienie Komisji o utworzeniu Komitetu (art. 204 § 6 Kodeksu wyborczego). Twierdzi jedynie, że termin ten został zachowany dlatego, że z winy urzędnika Komisji zawiadomienie nie zostało złożone w terminie. Zgodnie z art. 204 § 6 Kodeksu wyborczego pełnomocnik wyborczy zawiadamia Państwową Komisję Wyborczą o utworzeniu komitetu wyborczego wyborców „po zebraniu co najmniej 1.000 podpisów obywateli mających prawo wybierania do Sejmu, popierających utworzenie komitetu”. Do zawiadomienia dołącza się, między innymi wykaz co najmniej 1.000 obywateli zawierający ich imiona, nazwiska, adresy zamieszkania oraz numery ewidencyjne PESEL a także własnoręcznie złożone podpisy (art. 204 § 7 pkt 3 Kodeksu wyborczego). Z przepisów tych wynika, że zebranie co najmniej 1.000 podpisów musi poprzedzać czynność zawiadomienia o utworzeniu Komitetu. Niedołączenie wykazu

zawierającego wystarczającą liczbę prawidłowo złożonych podpisów nie stanowi wady zawiadomienia, która może być usunięta. Dokonanie zawiadomienia nie może nastąpić przed zebraniem odpowiedniej liczby podpisów. Taki pogląd wyraził Sad Najwyższy w postanowieniu z dnia 19 września 2002 r. (III SW 28/02, OSNP 2003 nr 4, poz. 89). Pogląd ten został wyrażony na tle przepisów ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatu i sejmików wojewódzkich (Dz.U. Nr 95, poz. 602 ze zm.) Ponieważ przepisy te zawierały analogiczne normy do obecnie analizowanych, należy go podzielić.

Skarżący nie twierdzi, że w otwartym terminie na dokonanie zawiadomienia o utworzeniu Komitetu Wyborczego Wyborców R. D. stawił się w siedzibie Państwowej Komisji Wyborczej z wykazem co najmniej 1.000 obywateli, których podpisy zebrał zgodnie z powołanymi przepisami Kodeksu wyborczego. Twierdzi jedynie, że usiłował złożyć zawiadomienie wraz z oświadczeniem.

Ta okoliczność przesądza o niezasadności skargi, wobec czego podlegała ona oddaleniu (art. 205 § 2 Kodeksu wyborczego).